SPOR YÖNETİMİNDE ÖRGÜT KÜLTÜRÜ VE KARAR VERME

**Yazarlar
Erdem EROĞLU
Adnan ERSOY**

© Copyright 2020

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Kitabevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN

978-605-258-789-8

Kitap Adı

Spor Yönetiminde Örgüt Kültürü ve Karar Verme

Yazarlar

Erdem EROĞLU

Adnan ERSOY

Yayın Koordinatörü

Yasin Dilmen

Sayfa ve Kapak Tasarımı

Akademisyen Dizgi Ünitesi

Yayıncı Sertifika No

25465

Baskı ve Cilt

Sonçağ Matbaacılık

Bisac Code

SPO000000

GENEL DAĞITIM

Akademisyen Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A

Yenişehir / Ankara

Tel: 0312 431 16 33

siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

TEŞEKKÜR

Doktora eğitimine başladığım andan itibaren bilgi ve deneyimleriyle bana yol göstererek tez sürecine girmeme büyük katkı sağlayan ayrıca bu tezin seçiminde ve yürütülmesinde yardımlarını esirgemeyerek sabır ve anlayışla bana zaman ayırıp rehberlik yapan saygıdeğer danışmanım Doç. Dr. Adnan Ersoy'a teşekkürü bir borç bilirim.

Lisans ve lisansüstü eğitimimle benim bu günlere gelmeme katkı sağlayan Çukurova Üniversitesi, İnönü Üniversitesi ve Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndaki bütün hocalarıma sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Aynı zamanda bu yolda maddi ve manevi desteğini esirgemyen babam Erol Eroğlu, annem Fatma Eroğlu ve kıymetli dostum Metin Karayol'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca, hayatımın her anında olduğu gibi Tezin hazırlanma sürecinde de manevi olarak bana büyük destek olan sevgili eşim Sultan Yavuz Eroğlu'na minnettarlık sunarım.

SİMGELER ve KISALTMALAR

ABD	Amerika Birleşik Devletleri
BKK	Bakanlar Kurulu Kararı
BTGM	Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü
BTSGM	Beden Terbiyesi Spor Genel Müdürlüğü
CBÜ	Celal Bayar Üniversitesi
CHP	Cumhuriyet Halk Partisi
GSB	Gençlik ve Spor Bakanlığı
GSGM	Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü
KHK	Kanun hükmünde Kararname
SGM	Spor Genel Müdürlüğü
TDK	Türk Dil Kurumu
TİCİ	Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı
TSK	Türk Spor Kurumu
Vb.	ve Benzeri
YY	Yüz yıl

İÇİNDEKİLER

Giriş	1
1.1. Araştırmanın Önemi	1
1.2. Araştırmanın Amacı	2
1.3. Problem Cümlesi.....	2
1.3.1. Araştırmanın Alt Problemleri.....	3
1.4. Hipotezler.....	4
1.5. Araştırmanın Varsayımları	5
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	5
 Genel Bilgiler	 7
2.1. Örgüt ve Kültür Kavramları.....	7
2.2. Örgüt Kültürünün Tanımı, Önemi ve Tarihsel Gelişimi.....	10
2.2.1. Örgüt Kültürünün Tanımı.....	10
2.2.2. Örgüt Kültürünün Önemi.....	11
2.2.3. Örgüt Kültürünün Tarihsel Gelişimi	12
2.3. Örgüt Kültürünün Öğeleri	14
2.4. Örgüt Kültürünün Sınıflandırılması.....	19
2.4.1. Hâkim Kültür-Alt Kültür.....	19
2.4.2. Güçlü Kültür - Zayıf Kültür.....	20
2.5. Örgüt Kültürü Modelleri.....	23
2.5.1. Ouchi 'Z' Teorisi Modeli.....	23
2.5.2. Peters ve Waterman'ın Mükemmellik Modeli.....	26
2.5.3. Schein'in Örgüt Kültürü Modeli.....	27
2.5.4. Deal ve Kennedy'nin Örgüt Kültürü Modeli	28
2.5.5. Cameron ve Quinn Modeli	29

2.6. Kişilik Kavramı ve Temel Özellikleri.....	32
2.7. Kişilik Oluşumunu Etkileyen Faktörler.....	36
2.8. Kişilik Kuramları.....	38
2.8.1. Freudian Teori (Psikoanalitik Kuram).....	39
2.8.2. Eric Fromm'un Kişilik Kuramı	40
2.8.3. Eysenck 'in Kişilik Kuramı.....	40
2.8.4. Sosyal Öğrenme Kişilik Kuramı	41
2.8.5. İşlevsel (Functional) Kişilik Kuramı	41
2.8.6. Bütüncül (Gestald) Kişilik Kuramı	42
2.9. Karar Verme Kavramı.....	42
2.10. Karar Verme Süreci ve Aşamaları	44
2.11. Karar Verme Stilleri	46
2.12. Yönetim ve Karar Verme	49
2.13. Spor Genel Müdürlüğünün Tarihçesi ve Teşkilat Şeması ...	51
2.13.1. Spor Genel Müdürlüğünün Tarihçesi.....	51
2.13.2. Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat Şeması	52
2.14. Alanla İlgili Yapılan Çalışmalar.....	53
Örgüt kültürü ile ilgili yapılan çalışmalar	53
Kişilik ile ilgili yapılan çalışmalar.....	55
Karar verme ile ilgili araştırmalar	56
 Gereç ve Yöntem	 61
3.1. Evren ve Örneklem	61
3.2. Araştırma Tekniği ve Protokol	61
3.3. Veri Toplama Araçları.....	62
3.3.1. Kişisel Bilgi Formu	62
3.3.2. Örgüt Kültürü Ölçeği.....	62
3.3.3. Kişilik Özellikleri Ölçeği	63
3.3.4. Karar Verme Ölçeği.....	64
3.4. Araştırmanın Modeli	65
3.5. Verilerin İstatistiksel Analizi	65

Bulgular	67
4.1. Çalışanların Demografik Özelliklerinin Dağılımı	67
4.2. Araştırmada Kullanılan Ölçeklerin Puanları	69
4.3. Hipotez 1: Örgüt Kültürü Algısının Demografik Özelliklere Göre Dağılımı	70
4.4. Hipotez 2: Kişilik Özelliklerinin Demografik Özelliklere Göre Dağılımı	84
4.5. Hipotez 3: Karar Verme Stillerinin Demografik Özelliklere Göre Dağılımı	93
4.6. Hipotez 4: Örgüt Kültürünün Karar Verme Stilleri Üzerine Etkisi	104
4.7. Hipotez 5: Kişilik Özelliklerinin Karar Verme Stilleri Üzerine Etkisi	110
4.8. Hipotez 6: Çalışanların Örgüt Kültürü Algıları, Kişilik Özellikleri, Karar Verme Stilleri Arasındaki İlişkiler	115
Tartışma	121
Sonuç Ve Öneriler	127
6.1. Sonuç	127
6.2. Öneriler	131
Kaynaklar	133
Ekler	141

7. KAYNAKLAR

1. Karaköse, S. (2013). Spor Yönetiminde Örgüt Kültürü. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.
2. Dubrin, A. (1994). Applying Psychology: Individual and Organizational Effectiveness. New Jersey: Prentice Hall.
3. Bovee, C. I., Houston, M.J. & Thill, J.V. (1995). Marketing. Second Edition, McGraw Hill.
4. Davies, M. (1998). Understanding Marketing. New Jersey: Prentice Hall.
5. Morgan, C. T. (1999). Psikolojiye Giriş. 13. Baskı, Ankara: Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü Yayınları.
6. Güney, S. (2000). Davranış Bilimleri. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
7. Gacar, A. (2011). Türkiye'deki Beden Eğitimi Ve Spor Öğretim Elemanlarının Karar Verme Ve Atılganlık Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi, Elazığ.
8. Çimen A (1999) Karar Verme, Timsah Yayınları, İstanbul.
9. Şanal, E. E. (2009). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Görevli Akademik Personelin Öğrenen Örgüt Kültürüne İlişkin Görüşleri. Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi, Muğla
10. Türk Dil Kurumu (TDK). (2016). Erişim: 09.08.2016 http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.57a98184d97167.31507149.
11. Koçel, T. (2001). İşletme Yöneticiliği. İstanbul: Beta Yayınları. S.128.
12. Fichter, J. (1996). Sosyoloji Nedir? (N. Çelebi. Çev.). Ankara: Atilla Kitapevi. S.120.
13. Çimen, M. A. (2009). Polis Meslek Yüksek Okullarında Örgüt Kültürü Oluşumunda Örgüt İçi İletişimin Rolü Ve Önemi. Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi, Elazığ.
14. Çimen, Z. (2001). Beden Eğitimi ve Spor Öğrenimi Veren Yüksekokul Kurumlarında Örgüt Kültürü. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
15. Güvenç, B. (2003). İnsan ve Kültür. İstanbul: Remzi Kitapevi. S.96.
16. Akın, H. (2001). Yaratıcı Örgüt Kültürünü Oluşturan Yönetici Tutumları: Kamu ve Özel Sektör Karşılaştırması. Yüksek Lisans Tezi, Başkent Üniversitesi, Ankara.
17. Cüceloğlu, D. (1997). Yeniden İnsan İnsana. İstanbul: Remzi Kitabevi. S. 344.
18. Erdoğan, İ. (1994). İşletmelerde Davranış. Ankara: Beta Yayın Dağıtım. S. 119-121.
19. Schein, E.H. (1984). Coming to a New Awareness of Organizational Culture. Sloan Management Review, 25, 3-16.

20. Ay, D. A. (2014). Ulusal Kültür, Örgüt Kültürü, Örgütsel Politika Algısı Ve Sendika Üyesi Olma Eğilimi İlişkisi. Doktora Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir.
21. Şişman, M. (2011). Örgütler ve Kültürler. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık. S.3, 22.
22. Dinçer, Ö. (1992). Stratejik Yönetim Ve İşletme Politikası, İstanbul: Beta Yayınları. S. 271.
23. Türk Dil Kurumu (TDK). (2016). Erişim; 25.08.2016 http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.57befcce780241.92578504.
24. Başaran, İ. E. (1991). Örgütsel Davranış. Ankara: Gül Yayınevi. S. 241.
25. Kalkan, A. (2013). Algılanan Örgüt Kültürünün Örgütsel Vatandaşlık Davranışı Üzerindeki Etkisi: Kuramsal ve Görgül Bir Araştırma. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi. Konya.
26. Chuang, You-Ta, Church, R., Zikic, J. (2004). Organizational culture, group diversity and intra-group conflict. Team Performance Management, 10(1/2), 26-34.
27. Eren, E. (2008). Örgütsel Davranış ve Yönetim Psikolojisi (11. Baskı). İstanbul: Beta Basım Yayım. S.166.
28. İşcan, Ö.F, Timuroğlu, M. K. (2007). Örgüt Kültürünün İş Tatmini Üzerindeki Etkisi ve Bir Uygulama. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt: 21. Ocak 2007 Sayı: 1.
29. Terzi, A. R. (1999). Özel ve Devlet Liselerinde Örgüt Kültürü (Ankara İli Örneği). Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi. Ankara.
30. Van Der Westhuizen, P.C., Mosoge, M.J., Swanepoel, L.H. ve Coetsee, L.D.(2005). Organizational Culture and Academic Achievement in Secondary Schools.Education and Urban Society. Vol: 38. No: 1. November. P: 89-109.
31. Aykanat, Z. (2010). Karizmatik Liderlik ve Örgüt Kültürü İlişkisi Üzerine Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi. Karaman.
32. Dönmez, B. (2009). Örgüt Kültürü İle Örgüt İklimi Arasındaki İlişki. Yüksek lisans Tezi, Marmara Üniversitesi. İstanbul.
33. Demir, K., Elma, C. (2004). Öğrenen Örgütler. Ankara: Sandal Yayınları. S.76.
34. Fırat, N. (2007). Okul Kültürü ve Öğretmenlerin Değer Sistemleri. Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi. İzmir.
35. Işık, A.N. (2010). Başarılı Bir İlköğretim Okulunda Örgüt Kültürü: Etnografik Bir Durum Çalışması. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi. Konya
36. Karataş, E. (2009). Eğitim Yönetiminde İş değerleri ve Örgüt Kültürü.

- Yüksek Lisans Tezi, Uşak Üniversitesi. Uşak
37. Hoy, W. K. ve Miskel, C. G. (2010). Educational Administration, Theory, Research And Practice. (S. Turan. Çev.) Ankara Nobel Yayıncılık. S.166.
 38. Toytok, E. H. (2014). Öğretmen Algılarına Göre Okul Yöneticilerinin Etik Liderlik Davranışlarının Örgüt Kültürü Üzerine Etkisi (Düzce İli Örneği). Doktora Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi. Bolu.
 39. Güney, S. (2001). Yönetim ve Organizasyon. Ankara: Nobel Akademi Yayıncılık. S.181.
 40. Yüksel, F. (2009). Orta Öğretim Kurumlarında Örgüt Kültürü ile Örgütsel Güven Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi. Maltepe Üniversitesi. İstanbul.
 41. Çelik, V. (2002). Okul Kültürü ve Yönetimi. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık. S.41.
 42. Kozlu, C. (1986). Kurumsal Kültür. İstanbul: Defne Yayıncılık. S.67.
 43. Kosa, G. (2010). Örgüt Kültürünün Değişiminde İnsan Kaynakları Yönetiminin Rolüne İlişkin Bir Araştırma. Doktora Tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi. Afyon.
 44. Demir, N. (2005). Örgüt Kültürü – İş Tatmini İlişkisi: Plastik Sektöründe Bir Araştırma. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi. İstanbul.
 45. Robbins, S. (2003). Organizational Behavior, Tenth Edition , Upper Saddle River, N.J., Prentice Hall.
 46. Jennifer M.,G., Gareth, R.J. (2002). Understanding and Managing Organizational Behavior, Third Edition, Upper Saddle River, N.J., Prentice Hall, p.534.
 47. John P. K., James L. H (1992). Corporate Culture and Performance, New York, N.Y. The Free Press, pp.15-17.
 48. Sathe, V. (1983). Implications of Corporate Culture: A Manager's Guide to Action, Organizational Dynamics, Autumn, pp.5-23.
 49. Özkalp, E., Kirel, Ç. (2001). Örgütsel Davranış. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları. S.188.
 50. Türk, M. S. (2003). Bir İletişim Sistemi Olan Örgüt Kültürünün İş Tatmini Üzerindeki Etkisi ve Önemi. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Selçuk Üniversitesi. Konya.
 51. Daft, R. L. (1991). Management. U.S.A: The Dryden Pres. S.79.
 52. Reitz , H. J. (1987). Behavior in Organizations. USA: Irwin Inc. S. 551.
 53. Murat, G., Açıkgöz, B. (2007). Yöneticilerin Örgüt Kültürü Algılarına İlişkin Bir Analiz: Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Örneği. ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 3, Sayı 5,ss. 1–20.

54. Shokoufeh, S. (2014). Erzurum'da Farklı Branşlarla İlgilenen Sporcular İle Spor Yapmayan Sedanterlerin Kişilik Ve Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi. Yüksek Lisan Tezi. Atatürk Üniversitesi. Erzurum.
55. Turan Y. (2009). Kişilik Özellikleri Ve Dinsel Yönelimler Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi. İstanbul.
56. Ryan R.M., Frederick C.M., Lepes, D. Rubio N, Sheldon K. M. (1997) Intrinsic Motivation and Exercise Adherence. *International Journal of Sport Psychology*, 28:112-120.
57. Halis, M, Şahin H. M, Pençe, S, Şahin, F, Koç, S. (2005). Futbol takımı taraftarlarının şiddet ve saldırganlığa bakışlarına ilişkin bir araştırma. *Polis ve Sosyal Bilimler Dergisi*, 32:1-18.
58. Odabaşı, Y, Barış, G. (2011). Tüketici Davranışı, 2. Baskı. İstanbul, MediaCat Yayınları, S. 115-125.
59. Mc Adams, D.P. (1997). A conceptual history of personality psychology. In. R. Hogan. J. Johnson & S. Briggs (Ed.), *Handbook of Personality Psychology*. (p. 3-39). Academic Press
60. Hough, L.M, Ones, D.S. (2001). The structure, measurement, validity and use of personality variables in industrial work and organizational psychology. In N. Anderson, D.S. Ones, H.K. Sinangil & C. Viswesvaran (Ed.), *Handbook of Industrial Work and Organizational Psychology* (Vol.1; p.233-277). London, SAGE Publication.
61. Yelboğa, A. (2006). Kişilik Özellikleri ve İş Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. "İş, Güç" Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi, 8(2), 196-211.
62. Tınar, M.Y. (1999). Çalışma yaşamı ve kişilik. *Mercek Dergisi*, Sayı 14. Mess Yayınları
63. Erden, M, Akman, Y. (2005). Gelişim ve Öğrenme. Ankara: Arkadaş Yayınları.
64. Dalkıran, M. A. (2014). Ortaokul Öğrencilerinin Spor Branşlarına Göre Kişilik Özelliklerinin İncelenmesi (Osmaniye İli Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi, Aksaray.
65. Yüksel, O. (2006). Davranış Bilimleri. Ankara: Gazi Kitabevi.
66. Güler, M. (2005). Artistik Jimnastikle İlgilenen Elit Sporcuların Kişilik Yapısı. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
67. Oktay, H. (2007). İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Motivasyonu ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi. İstanbul.
68. Veysel, D. (2009). Farklı Kişilik Özelliklerine Sahip Bireylerin Risk Algılarının Tüketici Davranışı Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi. Isparta

69. Demir, C. (2012). Kişilik Özellikleri ve İş Tatmini Arasındaki İlişkiyi Belirlemeye Yönelik Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi Malatya.
70. Hüsnü, A.R. (2000). Psikolojiye Giriş, 4. Baskı. Ankara, Meteksan Yayınları, S. 65-66.
71. Uğur, Ö.K, (2009). İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin A Tipi Kişilik Özellikleri İle İş Doyumları Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi.İstanbul
72. Çiçek, C. (2007). İknanın Yapısı, Süreç, Amaç ve Yöntemleri, 6. Basım. Ankara, Tablet Yayınları. S. 150.
73. Burger, M.J. (2006). Kişilik, 1. Baskı. İstanbul, Kaknüs yayınları. S.77-78.
74. Aşan, Ö, Aydın, E.M, (2006). Örgütsel Davranış, 2. Baskı. İstanbul, Arıkan Yayınları. S. 88-99.
75. Calvin, S.H, Gardner L, (1957). Theories of Personality, 2'an ed. New York, Wiley Press. S.32-35.
76. Cüceloğlu, D. (1992). İnsan Davranışı, Psikolojinin Temel Kavramları, 3. Baskı. İstanbul, Remzi Kitabevi. S. 150
77. Güney, S. (2000).Yönetim ve Organizasyon El Kitabı, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
78. Cüceloğlu, D. (2002). İnsan ve Davranışı, 10. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul.
79. Şenerler, G. (1993). Spor Yapan ve Yapmayan Gruplarda Kişilik ve Benlik Boyutlarının Karşılaştırılması, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul
80. Güler, M. (2005). Artistik jimnastikle ilgilenen elit sporcuların kişilik yapısı, Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
81. Gençtan, E. (2004). Psikanaliz ve Sonrası. İstanbul: Metis Yayınları.
82. Çolakkadıoğlu, O. Güçray. S. S. (2007). Ergenlerde Karar Verme Ölçeğinin Türkçe 'ye Uyarlama Çalışması. Eğitim Araştırmaları Dergisi. 7 (26), 61-71.
83. Tosun, K. (1992). İşletme Yönetimi. Ankara: Savaş Yayınları. 1992.
84. Kuzgun, Y. (1993). Karar Stratejileri Ölçeği: Geliştirilmesi ve Standardizasyonu, VII. Ulusal Psikoloji Kongresi Bilimsel Çalışmaları, Edt: Rüveyda Bayraktar ve İhsan Dağ. Türk Psikologlar Derneği Yayını, 161-170. (2001).
85. Sağır, C. (2006). Karar Verme Sürecini Etkileyen Faktörler Ve Karar Verme Sürecinde Etiğin Önemi: Uygulamalı Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne.
86. Kurt, Ü. (2003). Karar Verme Sürecinde Yöneticilerin Kişilik Yapılarının Etkileri. Yüksek Lisans Tezi, Başkent Üniversitesi, Ankara.

87. Deniz, M. E. (2002). Üniversite öğrencilerinin karar verme stratejileri ve sosyal beceri düzeylerinin Ta-Baskın ben durumları ve bazı özellik niteliklerine göre karşılaştırmalı olarak incelenmesi. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi. Konya.
88. Marco, C. D, Hartung, P. J, Nevman, I, Parr, P. (2003). Validitiy of the decisional process inventory, Journal of Vocational Behavior. 63, 1-19.
89. Bursalıoğlu, Z. (2005). Eğitim yönetiminde teori ve uygulama. Ankara: Pegem Yayınları.
90. Kuzgun, Y. (2000). Meslek danışmanlığı. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
91. Carney, C, Wells, C. (1995). Discover the career within you. New York: Cole Publishing Company.
92. Temel, V. (2015). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin, Problem Çözme Becerileri, Karar Verme Stilleri Ve Öfke Tarzları. Doktora Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi. Trabzon.
93. Phillips, S. D., Friedlander, M. L., Pazienza, N. J., Kost, P. (1985). A factor analytic investigation of career decision-making styles. Journal of Vocational Behavior, 26, 106-115
94. Payne, J. W., Bettmen, J.R., Johnson, E.J. (1993). The adoptive decision-maker. Cambridge University Press: New York.
95. Gürsel, M. (1997). Okul Yönetimi. Konya. Mikro Basım Yayım Dağıtım. S.44.
96. Aydın, M. (1988). Eğitim Yönetimi, Kavramlar, Kuramlar, Süreçleri, ilişkiler. Ankara: Hatiboğlu Yayınevi.
97. Koçel, T. (2001). İşletme yöneticiliği. İstanbul: Beta Basım.
98. Doğan, Y. (1997). Türkiye’de Spor Yönetimi. Malatya. Öz Akdeniz Ofset Yay.
99. Türk Spor Kurumu., Erişim Tarihi., (11.10.2016). http://tr.wikipedia.org/wiki/T%C3%BCrk_Spor_Kurumu.
100. Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname., Erişim Tarihi., (11.10.2016)., <http://www.mevzuat.gov.tr/Metin.Aspx?MevzuatKod=4.5.638&sourceXmlSearch=&MevzuatIliski=0>
101. Bilir, P., Ay Ü., Gürbüz T. Ç., (2003). Beden Eğitimi ve Spor Yükseköğretiminde Örgüt Kültürü, Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Derg. 1 (2) 117-128.
102. Yıldız, M. S., Bakır M., (2005). Beden Eğitimi ve Spor Yükseköğretiminde Örgüt Kültürünün İncelenmesi, The 46 th ICHPER-SD Anniversary World Congress. November 9-13, Istanbul, Turkey.
103. Yıldırım, S. (2013). Üniversitelerin Beden Eğitimi Ve Spor İle İlgili Akademik Birimlerinde Dönüşümcü Liderlik Ve Örgüt Kültürü Tip-

- leri Arasındaki İlişkinin Analizi. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Ankara.
- 104.Sayın, C. (2011). Spor Kuruluşlarında Örgüt Kültürü Eğiliminin Metaforlarla Analizi Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi. Adana.
- 105.Tosunoğlu, F. (2008). Ortaöğretimde Okuyan Takım Sporları İle Uğraşan Sporcu Öğrencilerin Spor Branşlarına Göre Kişilik Özelliklerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara
- 106.Tatar, A., Vurgun, N., Zekioglu, A. (2003). C.B.Ü. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Spor Branşlarına Göre Kişilik Özellikleri Profillerinin Oluşturulması, Ankara, Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi Bildiriler Kitabı, 145-148.
- 107.Hasıl, N., Erden, G. (1992). Basketbol ve Voleybol Sporunu Yapan İki Grubun Kişilik ve Sosyo-Ekonomik Özelliklerinin Karşılaştırılması, Spor Bilimleri II. Ulusal Kongresi Bildirileri, H.Ü. Spor Bilimleri ve Teknoloji Yüksekokulu Yayını, Ankara
- 108.Yüksel, Ş. F. (2002). Yönetici Adaylarının Mantıklı Karar Verme ve Problem Çözme Beceri Düzeylerinin İncelenmesi. Eğitim ve Bilim Dergisi, 27(125), 8-16.
- 109.Sinangil K. H., Savran, C., Ones, S. D., Balci, K. Z. (1998). Yöneticilerde Karar Verme Stratejileri İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki.” IX. Ulusal Psikoloji Kongresi Bilimsel Çalışmaları, Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları
- 110.Phillips, S. D., Paziienza, N. J., Ferrin, H. H. (1984). Decision Making Styles And Problem-Solving Appraisal. Journal of Counseling Psychology. 31, 497-502.
- 111.Mann, L., Beswick, G., Allouache, P., Ivey, M.(1998). Decision Workshops For The Improvement Of Decision-Making Skills And Confidence. Journal of Counseling And Development. 67, 478-481.
- 112.Güçray, S. S., (2001). Ergenlerde Karar Verme Davranışlarının Öz-Saygı ve Problem Çözme Becerileri Algısı ile İlişkisi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 8, 106-121.
- 113.Mau, W.C., (2000). Cultural Differences in Career Decision-Making Styles and Self Efficacy. Journal of Vocational Behavior. Vol: 57. 365-378.
- 114.Satman, C. (2005). Futbol hakemlerinin kararları üzerinde seyirci sesinin etkisinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- 115.Öcal, H., Ağca, V. (2010). Teknolojik Değişim Hızına Bağlı Olarak Farklılaşan Endüstri Yapılarının Örgüt Kültürü ve İşletme Performansı Üzerindeki Etkileri. Ege Akademik Bakış, 10 (1): 157-182.
- 116.Aydemir, Ö., K. (2009). Psikiyatride Kullanılan Klinik Ölçekler. Ankara: Hekimler Birliği Yayınları.

- 117.Deniz, M.E., (2004). Üniversite Öğrencilerinin Karar Vermede Özsaygı, Karar Verme Stilleri ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma. Eğitim Araştırmaları Dergisi, 15, 23-35.
- 118.Karasar, N.(2009). Bilimsel Araştırma Yöntemi. 2. Baskı. Ankara: Nobel Yayınları, s.77.
- 119.Tiryaki, M. G. (1997). Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Davranışlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi. Ankara
- 120.Akat, İ., Budak, G. (2002). İşletme Yönetimi, İzmir. Barış Yayınları,
- 121.Can, Ö. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Akılcı Olmayan İnançları Ve Karar Verme Stillерinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi. Konya.
- 122.Eysenck, H. J., Cookson, D. (1969). Personality in primary school children: 1. Ability and achievement. British Journal of Educational Psychology, 39, 109-122
- 123.Francis, L. J., Pearson, P. R., Stubbs, M. T. (1991). The dual nature of the EPQ Lie scale among university students in Australia. Personality and Individual Differences, 7, 385-400.
- 124.Topaloğlu, İ. G. (2010).İş görenlerin adalet ve etik algıları açısından örgütsel güven ile örgütsel bağlılık ilişkisi, Yüksek Lisans Tezi. Atılım Üniversitesi. Ankara.
- 125.Şirin, E. (2011). İlköğretim Okullarındaki Öğretmenlerin Okul Kültürü Algıları İle Örgütsel Sinizm Tutumları Arasındaki İlişki (İstanbul İli, ESENYURT İlçesi Örneği) Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi. İstanbul.
- 126.Pulat, İ. (2010). Denizli İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Örgüt Kültürü Ve Önemine İlişkin Algıları Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi. Denizli.
- 127.Aytaç, S. (1997). Çalışma Yaşamında Kariyer Yönetimi, Planlaması, Geliştirilmesi Sorunları (1. Baskı). İstanbul. Epsilon Yayıncılık.
- 128.Schein, E. H.(1986). Organizational Culture and Leadership, San Francisco: Second Edition, Jossey-Bass Publishers.
- 129.Doğan, S., Kılıç, S., (2007). Örgütsel bağlılığın sağlanmasında personel güçlendirmenin yeri, *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Temmuz – Aralık, Sayı: 29.